

staaer i min Magt, for at faae Loven igjennem, saa at den lille Menighed derovre kan komme til at leve et roligt og lykkeligt Liv. Den Præst, der staaer for denne Menighed, er kraftig og stærk i sine Udtalelser ved mange Leiligheder, men han er en saa hjertelig og fredselkende Mand, at jeg er overbevist om, at han vil blive hjertelig glad ved dog at kunne komme til at leve et fredeligt Liv sammen med Folkekirken og med sine Troesbrødre der. Denne Menighed længes efter Loven, derom er jeg overbevist, og jeg lægger Ansvar paa dem af mine Venner, som ikke vilde bøje sig i det nuværende Dieblis, og som stille deres Haab til, at de nok skulle faae deres Ønske opfyldt en anden Gang. Jeg vil ønske, at dette deres Haab ikke skal bestømmes; men i dette Dieblis er det dog kommet dertil, at Ministeren vil tage imod Loven, og man har ikke nogen Garanti for, at en kommende Minister vil gjøre det. Jeg kan derfor ikke Andet end stemme for Loven i den Skikkelse, hvori vi kunne haabe at faae den ud.

Winther: Den Udtalelse, vi nu hørte, foranlediger mig til at tage Ordet. Det gaaer mig som det ærede Medlem, jeg ønsker som han, at der skal udkomme en Lov om dette Forhold; men jeg deler ikke hans Betænklichkeiten ved at stemme for Forslaget under Nr. 4. Det forekommer mig nemlig, at dette Forslag i Forbindelse med den vedtagne Bestemmelse, at Valget af Præsten skal stadfæstes af Røngen, afgiver en saa god Garanti for Folkekirken, at der fornødt vil være Tale om at forkaste Loven enten fra Folkekirken eller fra Ministeriets Standpunkt, fordi et saadant Ændringsforslag som det under Nr. 4 bliver vedtaget. Jeg stemmer derfor for dette Forslag og har dog endnu det Haab, at Loven skal komme ud, selv om det vedtages; i ethvert Tilfælde er det efter min Overbevisning for tidligt nu at ville stemme imod det, thi vi maae dog huske paa, at Loven har andre Stadier at gennemgaae, og hvis der i Landstinget maatte være Samstemning med dette Thing, saa at et Fleertal der vedtager Forslaget, troer jeg ikke, at Ministeren skulde ville forhindre Lovens Udkommen. Vi skulle i ethvert Tilfælde lade det komme an paa, om ikke Mi-

nisteren, hvis ogsaa Landstinget vedtager Loven med en saadan Bestemmelse som den i Forslaget under Nr. 4 indeholdte, vil gaae ind paa at tilraade Lovens Stadfæstelse. Det er altid tidsnok at renoncere paa Bestemmelsen, naar Lovforslaget er vendt tilbage fra Landstinget uden den. Jeg stemmer derfor trostigt for Forslaget, uagtet jeg har et levende Ønske om, at Loven skal udkomme, og jeg antager ikke, at jeg paadrager mig noget som helst Ansvar ved at stemme saaledes.

Høgsbro: Naar det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (C. Petersen) saa varmt talte Nyslinge Frimenigheds Sag, skal jeg tillade mig at sige, at jeg troer ikke, at han er særlig bemyndiget dertil. Der er Andre her i denne Sal, der ere mere kalbede til at tale paa denne Frimenigheds Vegne, og deriblandt ogsaa Mænd, der have deeltaget i at stille Forslaget under Nr. 4.

C. Petersen: Der er Ingen, der har givet mig nogen Bemyndigelse til at sige, hvad jeg har sagt, men jeg har ligesuldt taget mig den Frihed at sige det, og det troer jeg maa være mig tilladt. Den sidste ærede Taler vil ikke kunne frakjende mig Kjendskab til Nyslinge Frimenighed. Jeg vil ikke opfordre de Mænd, han sigter til, til at sige deres bestemte Mening, men jeg er overbevist om, at de vilde stemme for Loven til Syvende og Sidst, selv om Forslaget under Nr. 4 ikke gaaer igjennem.

Da Ingen hyderligere ønskede at høre sig, gik man til Afstemning, hvorved:

- 1) Ændringsforslag af Hall, Casse, C. Nyholm, Frederiksen, H. M. Petersen, C. Rimestad, Reth, Raben, Schønheyder, Bruun, C. Petersen, Klein, Bille, Hage, E. Eriksen, Mørk og Bogelius:

§ 1, 10de og 11te Linie, udgaae Ordene „eller en til dette Diemed ordineret Mand“.

hvorover der var begjært Afstemning ved Navneopraab af følgende Medlemmer: B. Christensen, J. Frølund, Chr. Larsen, E. Jensen, N. Nielsen,